

Niềm Tin Huyền Nhiệm

*“Ôi Cực Thánh, Chúa vương triều thiên quốc
Ngài điểm tô bằng những nét lửa hồng,
Từng ngàn vạn cao xanh chiếu sáng rực,
Thắp đèn trời thêm lộng lẫy không trung.*

Hãy nhìn vũ trụ bao la,
Bao điều kỳ diệu diễn ra từng giây,
Nhìn ngay vào chính ta đây,
Trí tuệ, thân thể cũng đầy kỳ quan.
Tất cả làm ta ngỡ ngàng,
Do tay Thượng Đế sẵn sàng đỡ nâng.

Thân thể ta một tác phẩm kỳ diệu,
Nhịp tim luôn cuộn dòng máu nhịp nhàng,
Dâng sức sống như biển cả mênh mang,
Dem Tình Yêu dệt bài thơ Hằng Sống.

Trí óc ta một kỳ công sống động,
Nhanh hơn nhiều muôn làn sóng viễn thông,
Nguồn tư tưởng chất chứa thật mênh mông,
Triệu sáng chế cũng từ đây phát xuất.

Đã khi nào ta tìm ra sự thật,
Bởi do ai mà ta sống bấy lâu,
Buông tay xuống rồi sẽ trở về đâu?
Ôi! Đời sống là muôn điều huyền nhiệm.

Muôn tinh cầu lấp lánh đêm tuyết diệu,
Vàng trắng soi tỏa sáng giữa đêm đen.
Mặt trời lên rực rỡ đuổi bóng đêm,
Để mở đầu cho một ngày tươi đẹp.

Sớm mai muôn loài sinh động xuất hiện,
Gieo nguồn sống trên khắp mặt địa cầu,
Chim ca hát, hoa khoe sắc muôn màu,
Đẹp hơn cả ngàn bài thơ dệt mộng.

Có khi nào tâm hồn ta rung động,
Trước tang thương khổ lụy của bao người,
Có khi nào đem cuộc sống vui tươi,
Trao nhân thế để cảm tạ Thượng Đế.

Cuộc sống này đâu có gì bền đỗ,
Bám quanh địa cầu hơi thở mong manh,
Lòng đất sục sôi muốn nổ tan tành,
Biển dâng trào, nước cuốn trôi tan rã.

Đấng Tạo Hóa đã an bài tất cả,
Ngài tạo dựng lại nâng niu giữ gìn,
Bao phé hưng địa cầu vẫn bình yên,
Vi Thiên Chúa đã chúc phúc nhân loại.

Hỡi nhân thế ! Đừng khoe công vĩ đại,
Đừng tự hào với sáng chế kỳ công,
Trong phút giây sẽ biến vào hư không,
Rồi sẽ bị chìm sâu vào quên lãng!

Vườn E-đen xưa Thiên đàng sáng lạn,
Vạn vật, đất trời mở rộng nên thơ,
Nhưng Nguyên Tổ bất kính Chúa tôn thờ,
Nên tội lỗi đã tràn đầy vũ trụ.

Lòng con đây giờ không còn do dự,
Đất trời thơ với muôn vật ngàn hoa,
Đêm huyền diệu nhìn tinh tú ngời ca,
Ồ! Thiên Chúa Đại Ân Nhân Sáng Tạo!

Tôi không phải là thi nhân Công giáo,
Mà chỉ là người Công giáo làm thơ,
Cuộc đời tôi cho đến tận bây giờ,
Xin Dâng Thơ cảm tạ hồng ân Chúa !

Đinh văn Tiến Hùng

*Tiến sĩ Phan Như Ngọc đã nhiều năm đảm nhận những chức vụ cao trong chế độ CSVN- nơi Xã hội Chủ nghĩa vô thần, chối bỏ sự hiện hữu của Thượng Đế. Nhưng sau nhiều năm tìm hiểu qua các nhân vật nổi tiếng thế giới đã xác minh có Thượng Đế- Ông nghiên cứu Kinh Thánh và đã trở thành Kitô hữu tin vào Thiên Chúa.
Xin giới thiệu bài TS Phan Như Ngọc viết sau đây :

Lời Chứng Của Tiến Sĩ Phan Như Ngọc

Tôi sinh ra và lớn lên trong lòng miền Bắc Xã Hội Chủ Nghĩa vô thần. Suốt mười năm học trường phổ thông, tôi luôn luôn được dạy rằng vũ trụ này tự nhiên mà có, không có ông trời nào hết. Để chứng tỏ quan điểm đó là đúng, người vô thần nêu câu hỏi: Nếu có Ông Trời vĩ đại đến mức sinh ra được cả vũ trụ thì Bố của Ông Trời là ai? Ông của Ông Trời là ai? Như thế, chuỗi logic hình thức này không bao giờ kết thúc. Ý thức vô thần cứ thấm vào tôi mỗi ngày càng sâu hơn. Rồi tôi vào học ngành vật lý của Trường Đại Học

Tổng Hợp Hà Nội. Tôi phải học triết học duy vật một cách có hệ thống, trong đó sợi chỉ đỏ xuyên suốt là quan điểm vật chất có trước, vật chất đẻ ra ý thức, vật chất quyết định ý thức. Chỉ những gì con người cảm nhận được trực tiếp hoặc gián tiếp, thông qua các phương tiện máy móc, thì mới tồn tại (hay hiện hữu). Như thế, chủ nghĩa duy vật đương nhiên chối bỏ sự hiện hữu của Đức Chúa Trời. Bây giờ tôi cảm thấy chủ nghĩa duy vật là đúng.

Ai tin Thượng Đế tôi đều cho là duy tâm, là mê tín dị đoan cả. Sau khi ra trường, tôi làm nghề dạy học. Tôi phải vừa dạy vật lý, vừa thông qua môn học này để giáo dục tư tưởng duy vật cho sinh viên. Vì thực tâm tin ở sự đúng đắn của chủ nghĩa duy vật, nên tôi giảng dạy rất say sưa, không thấy gì gò bó cả. Mười ba năm dạy học là mười ba năm góp phần tuyên truyền cho chủ nghĩa vô thần chống Chúa trong đội ngũ trí thức Việt Nam. Bây giờ nghĩ lại, tôi thấy xót xa ân hận vô cùng. Nếu linh hồn của lớp đàn em tôi bị hư mất, thì chính tôi phải chịu một phần trách nhiệm. Tôi đã vô tình gây nên tội.

Năm 1975, sau một kỳ thi rất căng thẳng giữa các cán bộ giảng dạy đại học, tôi đã đỗ và được đi làm nghiên cứu sinh ở Hungary. Có chút bằng cấp nước ngoài rồi, tôi không dạy học nữa mà xin về làm ở Viện Vật lý thuộc Viện Khoa Học Việt Nam. Mặc dầu không phải là đảng viên nhưng do có chuyên môn tốt nên tôi được cử làm trưởng phòng của Phòng Nghiên cứu Vật lý hạt nhân và có 6 phó tiến sĩ dưới quyền. Chúng tôi đã từng ký kết và thực hiện hợp đồng với Cơ Quan Nguyên Tử Năng Quốc Tế (International Atomic Energy Agency), nghiên cứu về các hạt nơ-tron phát xạ từ các phản ứng tổng hợp hạt nhân nhẹ de-tê-ri, đóng góp cho công trình sử dụng năng lượng nguyên tử vào mục đích hòa bình, đặt cơ sở cho những nhà máy điện nguyên tử sử dụng phản ứng tổng hợp hạt nhân, mạnh gấp hàng ngàn lần nhà máy điện nguyên tử ngày nay.

*Tôi đã đi dự một số hội nghị khoa học quốc tế để báo cáo về các công trình nghiên cứu này. Chỗ làm việc của tôi thất lý tưởng. Đại đa số cán bộ là con ông cháu cha, chỉ một vài người con thương dân như tôi được lọt lưới vào đây. Bây giờ, khi đã tin Chúa tôi thấy kế hoạch của Ngài đào tạo tôi thất quá kỳ diệu. Không có bàn tay chăm sóc của Ngài thì một thương dân như tôi sao có thể “vớ bở” như thế được. Cảm ơn Chúa thật nhiều! Vì nhiều lý do, năm 1989, nhân một chuyến đi công tác nước ngoài, tôi đã xin tỵ nạn ở Đức. Một hôm ở trại tỵ nạn Heilbronn, tôi gặp nhà truyền đạo người Hà Lan, Henk Wolthaus. Ông đến trại để phát sách Cơ-đốc cho mọi người. Sau khi nói chuyện với ông một lát, tôi xin ông một cuốn **Kinh Thánh** bằng tiếng Anh (vì ông không có Kinh thánh tiếng Việt), và một vài cuốn sách nhỏ khác. Tối hôm đó, tôi bắt đầu đọc thử các sách mới xin xem sao.*

Ngay từ dòng đầu của Kinh thánh, tôi đã thấy vô lý: “Ban đầu, Đức Chúa Trời dựng nên trời đất.” Lương tri tôi bật lò xo. Đó là phản ứng tự nhiên của một người đã sống gần năm mươi năm với chủ nghĩa vô thần. Nhưng rồi tôi nhớ lại, chính Newton cũng cho rằng sở dĩ các thiên thể chuyển động nhịp nhàng được là nhờ “cái hích đầu tiên của Thượng Đế,” mà ngày trước tôi đã từng phân tích cho sinh viên đây là quan điểm hoàn toàn sai lầm. Tự nhiên tôi nghĩ rằng Newton, người khám phá ra định luật hấp dẫn vũ trụ, được coi là phát minh vĩ đại nhất của lịch sử văn minh nhân loại, lại có thể kém như thế ư? Và tôi tự trả lời: không thể được, chắc là mình dốt, không hiểu được ông ta, có lẽ Thượng đế có thật. Rồi tôi đọc tiếp câu chuyện Thượng đế sáng tạo vũ trụ trong sáu ngày.

Tất cả như một truyện thần thoại dành cho trẻ con. Khi đọc đến Tân Ước, tôi lại càng thấy nhiều điều không thể chấp nhận được. Có thể tin chẳng một bà mẹ đồng trinh sinh con, một người mù được sáng, người cùi được sách, người què được lành, người chết đã có mùi được sống lại chỉ nhờ những lời phán? Ai có thể đi bộ trên mặt nước, ra lệnh bắt bão tố vô tri phải dừng? Những phép lạ đầy dẫy trong Kinh Thánh làm cho cái đầu quen suy nghĩ theo logic khoa học của tôi không sao hiểu nổi. Đúng lúc ấy, trong đầu tôi nảy ra một câu hỏi mà bây giờ tôi biết là chính Chúa đã đến và gỡ mối cho tôi. Câu hỏi đó là: Sức mạnh nào khiến cho hàng tỷ người trên thế giới, trong đó có hầu hết các nhà khoa học vĩ đại mà tôi từng ngưỡng mộ, tin Kinh thánh? Họ cuồng tín, hay chính mình ngu dốt? Từ những cuốn sách mỏng xin của Henk, tôi đã đọc thấy những câu bắt hủ sau đây:

-Charles Dickens viết: “Kinh thánh Tân Ước chính là cuốn sách tốt nhất đã từng hoặc sẽ được biết đến trên thế giới.”

-
Ngài Isaac Newton, nhà khoa học mà tôi đầy lòng khâm phục đã kết luận: “Trong Kinh thánh có nhiều biểu hiện chắc chắn về tính có thực hơn trong bất cứ một câu chuyện nào chống lại sách đó.”

-
Victor Hugo viết: “Nước Anh có hai cuốn sách, Kinh Thánh và Shakespeare. Nước Anh sinh ra Shakespeare, còn Kinh Thánh làm nên nước Anh.”

-
Albert Einstein, nhà vật lý học được coi là vĩ đại nhất của thế kỷ này, đã phát biểu: “Khoa học không có tôn giáo là mù lòa, tôn giáo thiếu khoa học là què quặt.”

Lúc bấy giờ tôi chưa hiểu được nhiều, nhưng Chúa biết tôi là người học khoa học nên đã dùng tiếng nói của chính các nhà khoa học thất lớn để mở mắt cho tôi. Tôi lại nhớ đến một câu chuyện về Newton. Sau khi ông khám phá ra định luật hấp dẫn vũ trụ kỳ diệu, nhiều người đã hỏi ông làm cách nào ông lại có thể tìm ra định luật vĩ đại này, Newton vừa cười vừa trả lời: “Đó là nhờ tôi đứng trên vai những người khổng lồ.” Chúa như đang nhắc nhở tôi: “Hãy đứng trên vai những người khổng lồ này thì con sẽ nhận ra Chân Lý của Ta.” Quả nhiên tôi đã bị Ngài bắt phục dễ dàng. Cái tư tưởng vô thần, được nhồi sọ công phu trong bao nhiêu năm nay bị đánh bật ra khỏi đầu tôi.

Xưa nay tôi vẫn nghĩ đơn giản: không có Thượng Đế vì không ai chứng minh được sự hiện hữu của Ngài. Nhưng bây giờ tôi lại biết đặt câu hỏi mới: “Ai đã chứng minh được Thượng Đế không hiện hữu?” Tất cả chỉ dựa vào cảm giác của con người; mà cảm giác thì không phải là một cách chứng minh khoa học. Người đứng ở trái đất nói rằng mặt trăng quay quanh trái đất; nhưng quan sát viên đứng ở mặt trăng sẽ bảo trái đất quay quanh mặt trăng. Ai đúng? Hơn nữa, có nhiều cái hiện hữu mà không thể nhận biết được bằng cảm giác, chẳng hạn như trí khôn con người.

Không có và không thể có một máy nào đo được trí khôn. Vì vậy, có Thượng Đế hay không có Thượng Đế là vấn đề của Đức Tin, nằm ngoài phạm vi của khoa học, của cảm giác. Tính muôn màu muôn vẻ của thiên nhiên, tính di truyền kỳ diệu: hạt giống nào sinh cây trái đó, vẻ đẹp tuyệt vời của những nàng hoa, sự hài hòa và hoàn thiện của cơ thể con người, sự hùng vĩ của bầu trời sao; tất cả những cái đó, cộng với những ý kiến các vĩ nhân mà tôi hằng kính phục, chính là sự chứng minh tuyệt vời và làm cho tôi tin rằng phải có Đấng Sáng Tạo. Đó chính là Thượng Đế toàn năng, toàn tri, toàn trí và toàn tại.

Dần dần tôi cũng tin Kinh thánh là Lời của Thượng Đế phán dạy cho loài người, vì dù đã được viết bởi hơn bốn mươi tác giả, ở những địa điểm khác nhau, trải ra 1500 năm, nhưng Kinh Thánh là một thể thống nhất. Từ đầu đến cuối đều nói về kế hoạch cứu rỗi của Thượng Đế đối với nhân loại. Một trong những khái niệm khó nhất là khái niệm Đức Chúa Trời ba ngôi một thể. Cảm tạ Chúa đã đào tạo tôi thành một người nghiên cứu vật lý, nên điều này đối với tôi lại rất dễ chấp nhận khi so sánh với nước. Nước cũng có ba trạng thái là rắn, lỏng và hơi. Ba trạng thái vật chất ấy đều có cùng bản chất là nước. Có thể nói ba là một, một nhưng là ba. Điều thật khó hiểu đã trở thành quá rõ ràng, mặc dù đây chỉ là một sự so sánh rất khập khiễng, một sự minh họa rất đại khái mà thôi.

Khi đã có những niềm tin cơ bản ấy, thì mọi thắc mắc về các phép lạ đều được giải đáp dễ dàng. Đức Chúa Giêsu chính là Đức Chúa Trời hiện thân làm người như chúng ta, nhưng đồng thời Ngài chính là Thượng Đế, là Đấng Sáng Tạo. Chính Chúa Giêsu đã tạo dựng nên vũ trụ này, một phép lạ vĩ đại, thì những phép lạ khác trong Tân Ước, như đi bộ trên mặt nước, gọi người chết sống lại, đối với Ngài có gì là khó thực hiện.

Những lời dạy của Chúa Giêsu đã gây cho tôi nhiều xúc động, vì thấy tình yêu thương của Ngài thật vô bờ bến. Ngài cũng phán: “Ta là Đường Đi, và Nguồn Sống. Nếu không nhờ Ta, không ai được đến với Cha.” Ngài không tìm đường đi tới hạnh phúc vĩnh cửu cho chúng ta, mà chính Ngài là con đường dẫn chúng ta đến sự cứu rỗi linh hồn. Ngài không nói tới một chân lý nào khác, vì chính Ngài là chân lý tuyệt duy nhất. Và cũng chính Ngài là nguồn sống, vì tổ phụ A-đam của chúng ta đã nhờ sinh khí của Ngài mà trở thành một loài sinh linh.

Người Việt Nam cũng tin có Ông Trời. Ca dao Việt Nam có bài: ‘Lạy Trời mưa xuống, Lấy nước tôi uống, Lấy ruộng tôi cày, Lấy đầy bát cơm, Lấy rom đun bép’. Con người tưởng rằng có thể trực tiếp đến với Trời, đến với Cha Thiên Thượng. Chúa Giêsu cho biết: tội lỗi đã tạo ra một hố ngăn cách giữa nhân loại với Thượng Đế,

và bây giờ chính Ngài là chiếc cầu duy nhất bắc qua hố thẳm ấy. Ai không tin nhận Ngài thì không thể đến cùng Thượng Đế được. Lời dạy bao trùm nhiều ý nghĩa sâu sắc đó đã cảm động lòng tôi rất nhiều.

Được Đức Thánh Linh truyền cảm hứng, tôi đã phổ nhạc bài thánh ca: “Xin Cha Sống Mãi Trong Con.” Tôi cũng lấy câu này để đọc trong ngày tôi được làm thánh lễ báp-têm.

Cảm ơn Chúa thật nhiều!

Phan Như Ngọc.

(Nguồn : Giêsu.net)